

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(2330)

153. posiedzenie
Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych
w dniu 26 lipca 2011 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (druk senacki nr 1289, druki sejmowe nr 4341, 4368 i 4368-A).
2. Rozpatrzenie ustawy o usługach płatniczych (druk senacki nr 1295, druki sejmowe nr 4217, 4410 i 4410-A).
3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 1292, druki sejmowe nr 3960, 4366 i 4366-A).
4. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (druk senacki nr 1291, druki sejmowe nr 4268 i 4372).

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 15)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Kazimierz Kleina)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Otwieram posiedzenie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

Przedmiotem naszego dzisiejszego posiedzenia jest rozpatrzenie ustaw zgodnie z porządkiem, który otrzymaliście wszyscy państwo – i senatorowie, i zaproszeni goście.

Na początku chciałbym bardzo serdecznie powitać wszystkich senatorów, członków komisji, gości, panów ministrów, wszystkich zainteresowanych tymi ustawami, tematami, które będziemy dzisiaj omawiali.

Porządek naszego posiedzenia jest następujący. Pierwszy punkt: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych, druk senacki nr 1289; następnie rozpatrzenie ustawy o usługach płatniczych, druk senacki nr 1295; trzeci punkt: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw; czwarty punkt: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym. Chciałbym, abyśmy rozpatrzyli te punkty, z tym że jest prośba Biura Legislacyjnego, żeby jako pierwsza została rozpatrzona ustawa o usługach płatniczych.

Mam pytanie do senatorów, członków Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, czy jest na to zgoda? Przede wszystkim, czy są uwagi do porządku posiedzenia? Czy są inne punkty, które panowie senatorowie chcielibyście rozpatrzyć? Nie ma. Czy jest zgoda na taki porządek, jak wspomniałem, żeby na początek przedstawić punkt drugi, ustawę o usługach płatniczych? Jest zgoda, nie ma głosu sprzeciwu. W takim razie przyjmujemy taki porządek.

Czy w posiedzeniu uczestniczą przedstawiciele podmiotów prowadzących działalność lobbingsową w rozumieniu ustawy o działalności lobbingsowej w stanowieniu prawa? Nie. Jest bardzo wielu gości, ale nie ma ani jednego lobbysty.

W takim razie przystępujemy do rozpatrzenia ustawy o usługach płatniczych.

Witam pana ministra Radziwiłła, który reprezentuje rząd w tej sprawie.

Czy możemy prosić pana lub ewentualnie osobę wyznaczoną spośród pana najbliższych współpracowników o krótkie przedstawienie tej ustawy?

**Specjalista w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów**

Paweł Bułgarzyn:

Szanowni Państwo, bardzo dziękuję.
Może krótko...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Czy pan się wypowiada w imieniu pana ministra?

(Specjalista w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów Paweł Bułgaryn: Tak, w imieniu pana ministra.)

Proszę się przedstawić.

**Specjalista w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów**

Paweł Bułgaryn:

Paweł Bułgaryn, Departament Rozwoju Rynku Finansowego, Ministerstwo Finansów.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo.

**Specjalista w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów**

Paweł Bułgaryn:

Może powiem krótko kilka zdań o projekcie. Ta ustawa jest pierwszym systemowym uregulowaniem w Polsce usług płatniczych – zarówno samej działalności polegającej na ich świadczeniu, jak i katalogu tych usług. Dotychczas była to swobodna działalność gospodarcza, a po wprowadzeniu w życie ustawy będzie to działalność regulowana, poddana nadzorowi odpowiednich instytucji, w tym przede wszystkim Komisji Nadzoru Finansowego. W odniesieniu do usług świadczonych przez banki obowiązuje obecnie ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, w sferze zaś regulacji bankowości elektronicznej oraz regulacji dotyczących wydawców elektronicznych i instrumentów płatniczych – ustawa z września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych.

Głównym postulatem projektu jest usunięcie barier w realizacji usług płatniczych, w tym również świadczonych transgranicznie, zwiększenie konkurencyjności pomiędzy podmiotami świadczącymi usługi płatnicze, zwiększenie zaufania konsumentów do nowoczesnych instrumentów płatniczych i pełna harmonizacja polskich przepisów prawnych z obowiązującymi na terenie całej Unii Europejskiej regulacjami dotyczącymi usług płatniczych. Oczekuje się również tego, że nowe regulacje zwiększą obrót bezgotówkowy.

Przepisy projektowanej ustawy obejmują między innymi banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, instytucje kredytowe, oddziały instytucji kredytowych, instytucje pieniądza elektronicznego, operatorów pocztowych, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, w tym Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, tak zwanych pośredników w zakresie świadczenia usług płatniczych – chodzi o tak zwane okienka kasowe – a także inne podmioty wykonujące płatności typu: międzynarodowe przekazy pieniężne, wpłaty na rachunki bankowe, wydawanie kart płatniczych i ich rozliczanie.

Główne cele projektu to przede wszystkim usunięcie barier w realizacji usług płatniczych, umożliwienie harmonizacji przepisów prawnych na terenie całej Unii Europejskiej, wprowadzenie szerokiego katalogu dostępu do informacji dla użytkowników usług płatniczych, wprowadzenie nadzoru nad powołanymi ustawą dostawcami usług płatniczych, kontrola wysokości niektórych opłat i prowizji, zapewnienie jednolitego terminu realizacji płatności – zasada D+1 – a także wprowadzenie pełnej odpowiedzialności dostawców usług płatniczych za wszystkie nieprawidłowości w realizacji transakcji. To tyle, jeśli chodzi o ogólne aspekty tego projektu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Chciałbym jeszcze przeprosić państwa za opóźnienie rozpoczęcia naszego posiedzenia, ale otrzymałem informację, że te ustawy, które rozpatrujemy na dzisiejszym posiedzeniu, będą prawdopodobnie rozpatrywane jutro czy pojutrze na posiedzeniu plenarnym; taka jest wstępna sugestia Prezydium Senatu. W związku z tym konsultowaliśmy z panem ministrem i z pracownikami Ministerstwa Finansów, w jaki sposób przeprowadzić tę ustawę, bo niektóre jej zapisy są bardzo kontrowersyjne i wymagają głębszej analizy. To zajęło trochę czasu, bo wymagało zagłębienia się w niektóre zapisy. Wspólnie z Biurem Legislacyjnym zastanawialiśmy się nad tym, jak ewentualnie całą tę procedurę przeprowadzić na naszym posiedzeniu – możliwie jak najlepiej – żebyśmy mogli przedyskutować wszystkie niuanse i przeprowadzić głosowanie.

Bardzo proszę, pan mecenas z Biura Legislacyjnego.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Biuro Legislacyjne w trochę ekspresowym tempie przygotowało opinię do uchwalonej przez Sejm ustawy. Mam przyjemność omówić teraz tę opinię. W związku z tym, że jest ona rozbudowana – jest kilkadziesiąt uwag – pozwolę sobie w skrócie sygnalizować, o co chodzi w poszczególnych uwagach; zakładam, że państwo macie moją opinię, tam kwestie te zostały omówione bardziej precyzyjnie, dogłębnie.

Mam jeszcze pytanie do pana przewodniczącego odnośnie do trybu procedowania. Czy po każdej mojej uwadze będzie wygłaszane stanowisko rządu? Jak pan to przewiduje?

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Myślę, że tak. Byłoby najlepiej, gdybyśmy poznali stanowisko rządu...

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Tych uwag jest sporo.)

...wówczas będzie łatwiej procedować, prawda?

Zatem bardzo proszę pana ministra, pana dyrektora i współpracowników o to, aby przysłuchiwali się bardziej wnikliwie uwagom pana mecenasa. Wiem, że państwo mieliście okazję zapoznać się z nimi, więc będzie nam łatwiej nad nimi zapanować. Poprawek, uwag jest czterdzieści jeden.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Oczywiście to są nie tylko poprawki. Część z nich to wątpliwości, które, mam nadzieję, strona ministerialna rozwieje i okaże się, że poprawki są niepotrzebne. Częściowo są to wskazania na przyszłość, jak powinny być sformułowane przepisy, aby nie naruszać zasad techniki prawodawczej; zdaję sobie sprawę z tego, że na tym etapie wszystkiego nie będziemy w stanie poprawić. Częściowo są to faktycznie przygotowane poprawki, które – o ile zyskają akceptację Wysokiej Komisji – będą mogły znaleźć się w tekście ustawy.

Proszę państwa, pierwsza uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 5 ust. 5. Biuro Legislacyjne proponuje, aby skreślić ust. 5 w tym art. Art. 5 ust. 5 wskazuje, że niniejsza ustawa nie narusza przepisów ustawy o kredycie konsumenckim. Proszę państwa, tego rodzaju rozwiązanie, tego rodzaju przepis nie ma żadnej wartości normatywnej. Relacje pomiędzy przepisami powinny być określone w akcie normatywnym, ale tylko w sytuacji, jeżeli te regulacje pozostawałyby w sprzeczności z innym aktem normatywnym; wtedy ustawodawca określa wzajemne relacje pomiędzy tymi aktami. W tym wypadku mamy jednak do czynienia wyłącznie z sytuacją wskazania: drogi adresacie, masz przestrzegać również przepisów ustawy o kredycie konsumenckim. Abstrahuję już od tego, że ustawodawca całkiem niedawno uchwalił nową ustawę o kredycie konsumenckim, w związku z tym przepis art. 5 ust. 5 w zakresie, w jakim odsyła do ustawy z 2001 r. za chwilę, czyli w grudniu tego roku, przestanie być aktualny. To jest pierwsza uwaga. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Ministerstwo całkowicie przychyliła się do uwagi pana legislatora. Dziękujemy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Druga uwaga.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.

Druga uwaga dotyczy art. 3 ust. 3 pkt 3 lit. b. W art. 9 w ust. 3 w pkt 3 w lit. b pojawia się sformułowanie, iż „przepisów art. 9 ust. 1 i 2 nie stosuje się do systemów płatności, w których jedyny dostawca występujący jako pojedyncza jednostka lub grupa udziela zezwolenia na uczestniczenie w systemie innym dostawcom, którzy nie mają wówczas prawa negocjować między sobą opłat” itd. W związku z tym pojawia się

pytanie, co należy rozumieć przez sformułowanie „dostawcy, którzy nie mają wówczas prawa negocjować między sobą opłat w odniesieniu do systemu płatności”? Czy chodzi tutaj o to, że brak możliwości negocjowania jest konsekwencją udzielenia zezwolenia? Czy też brak możliwości negocjowania jest warunkiem, który musi spełnić zezwolenie, aby ust. 1 i 2 art. 9 nie były stosowane w odniesieniu do takiego systemu płatności? Należałoby to określić jednoznacznie. Biuro Legislacyjne zaproponowało dwa warianty poprawki. Pierwszy wskazuje na to, że brak możliwości negocjowania jest warunkiem treści zezwolenia, drugi wskazuje na to, że skutkiem takiego zezwolenia jest brak możliwości negocjowania. To są dwie możliwości i należałoby to rozstrzygnąć: albo jedna, albo druga.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Jakie jest zdanie ministerstwa? Proszę bardzo.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Ministerstwo rozumie wątpliwości Biura Legislacyjnego, niemniej jednak treść tego przepisu opiera się w dużej mierze na dyrektywie oraz na jej preambule. Jeżeli mielibyśmy wybór zero-jedynkowy, to wolelibyśmy pozostać bliżej wersji pierwotnej, czyli artykułu zaproponowanego w wersji b... Chodzi o pierwszą wersję, czyli pozostawienie tego po prostu jako konsekwencję dopuszczenia. Ale prosilibyśmy może jeszcze o stanowisko Narodowego Banku Polskiego w tej sprawie. Czy możemy się zgodzić na tę pierwszą wersję?

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Bardzo proszę.

**Główny Specjalista w Departamencie Prawnym
w Narodowym Banku Polskim
Anna Jończyk-Cholewińska:**

Anna Jończyk-Cholewińska, Departament Prawny, Narodowy Bank Polski.

Wersja ustawy o usługach płatniczych przyjęta przez Sejm może zostać. Niemniej jednak Narodowy Bank Polski uważa, że druga wersja poprawki zaproponowanej przez Biuro Legislacyjne Senatu, po wyrazie „albo”, jest do zaakceptowania. Dziękuję.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabiel-ski: Mogę?*)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Trzeci punkt... Proszę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Chciałbym tylko powiedzieć, że zgodnie z tą wersją, którą pani przed chwilą zaakceptowała, skutkiem udzielenia zezwolenia będzie to, iż dostawcy nie będą mogli negocjować ze sobą opłat itd. Tak? Taka jest wola. Proszę zwrócić uwagę na te dwa warianty, żebyśmy przyjęli to, co trzeba.

**Główny Specjalista w Departamencie Prawnym
w Narodowym Banku Polskim
Anna Jończyk-Cholewińska:**

Zdaniem Narodowego Banku Polskiego ta wersja jest do zaakceptowania, jednak zostawiamy ostatnie zdanie stronie rządowej. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Jeszcze raz bardzo proszę.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Bylibyśmy za tym, żeby ten przepis pozostawić w tej wersji, która została ustalona na posiedzeniu komisji prawniczej. Trudno rujnować to, co osiągnęliśmy i doprowadzić do zupełnie innych merytorycznych skutków. Ale...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo. Rozumiem, że stanowisko ministerstwa odnośnie do tej poprawki jest negatywne.

Bardzo proszę Biuro Legislacyjne o przedstawienie kolejnej poprawki.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo.

Kolejna uwaga ma charakter redakcyjny, dotyczy art. 11 ust. 1. Wyraz „obowiązani” należy zastąpić wyrazem „obowiązane”.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Przychylamy się do tego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Czwarta propozycja.

**Główny Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Czwarta propozycja to raczej uwaga na przyszłość. Chodzi o to, że ustawodawca w art. 12 ust. 1 i innych – wymienionych w pkt 4 – dokonując odesłania zewnętrznego do aktu normatywnego innego aniżeli opiniowana przeze mnie ustawa, posługuje się sformułowaniem, że coś określa odrębne przepisy. Zgodnie z §156 zasad techniki prawodawczej, formułując odesłanie zewnętrzne jesteśmy obowiązani wskazać konkretny akt normatywny, do którego odsyłamy, ze wskazaniem jego tytułu, dzienników promulgacyjnych, w których została opublikowana ustawa w tekście pierwotnym albo tekst jednolity z kolejnymi zmianami. Przepisy tutaj wskazane mają wartość normatywną i w związku z tym powinny być sformułowane tak jak należy i wskazywać konkretne akty. Zdaję sobie sprawę z tego, że w tym momencie nie jesteśmy w stanie wymienić wszystkich ustaw i zagwarantować takich poprawek, które na pewno objęłyby wszystkie ustawy; trzeba by było przejrzeć cały system, a nie mamy na to czasu. I to jest wniosek na przyszłość. Jeżeli będziemy tę ustawę nowelizowali, to tam, gdzie mowa o odrębnych przepisach – jeżeli chodzi o artykuły tutaj wymienione – należy wskazać akty normatywne, do których odsyłamy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

(Główny Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Jest to niezgodne z zasadami techniki...)

Proszę bardzo.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Bardzo dziękujemy za tę uwagę Biura Legislacyjnego, musimy się z nią oczywiście zgodzić, niemniej jednak proponujemy nie wprowadzać poprawki na tym etapie. Ministerstwo pochyli się nad tym przy okazji kolejnej zmiany, którą wprowadzimy w ustawie; postaramy się to jakoś naprawić. Pragnę zaś zauważyć, że dyrektywa wymusza na nas branie pod uwagę wobec wielu aspektów tej ustawy, wielu merytorycznych jej zapisów właśnie stanu prawnego zaistniałego lub który, jak rozumiem, będzie dopiero wprowadzony; dyrektywa właśnie tak to określa, nie odwołując się bezpośrednio do niektórych dyrektyw czy rozporządzeń. Jeśli chodzi o przykład, to właśnie usługi płatnicze są regulowane na poziomie Unii Europejskiej w aktach bezpośrednio stosowanych, jak rozporządzenia, które dopiero się pojawią. Jak mamy zapisać taki stan prawny, jeżeli go jeszcze nie ma? Przykładem na to jest rozporządzenie, które niedługo wejdzie w życie, dotyczące poleceń zapłaty. Tak więc na tym polega ta trudność. Rzeczywiście są takie sytuacje, że jesteśmy w stanie pogodzić nasz system, nasze zasady legislacji, z tym, co nakazuje dyrektywa, a czasami jest nam trudno to zrobić. To jest taki przypadek. Niemniej jednak doceniamy uwagę i na pewno będziemy się do tego stosować w przyszłości. Teraz proponuję to odrzucić. Dziękuję bardzo.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Nie było żadnej propozycji poprawki, w związku z tym nie ma za bardzo czego odrzucać. Trudno zaś zgodzić się z przedstawionym przed chwilą poglądem, że dyrektywa unijna jest w stanie nakazać nam łamanie zasad techniki prawodawczej. Trudno też zgodzić się ze stwierdzeniem, że ta ustawa nie obejmowałaby nowego reżimu prawnego, ponieważ każdorazowo, proszę państwa, jeżeli uchwalamy nową ustawę, jesteśmy obowiązani skorelować nowe przepisy z... inaczej, skorelować porządek prawny z nowymi przepisami. Innymi słowy, jeżeli dodawalibyśmy do systemu nowe przepisy, to konieczna byłaby nowelizacja tej ustawy. Nie da się niestety napisać aktu, który będzie od samego początku z założenia nienowelizowany przez ustawodawcę.

Proszę państwa, kolejna uwaga...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Uwaga piąta.)

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 14 ust. 2. Biuro Legislacyjne proponuje skreślenie w art. 14 ust. 1 wyrazów „na mocy odrębnych ustaw”. To sformułowanie nie ma żadnej wartości normatywnej. Wiadomym jest, że aby móc mówić o organie właściwym do sprawowania nadzoru, to jakieś przepisy muszą przyznawać określoną kompetencję w zakresie nadzoru konkretnemu podmiotowi. W związku z tym te wyrazy nie wnoszą do przepisu nic nowego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Jeśli chodzi o kierunek, to zgadzamy się z tym. Niemniej jednak pojawia się obawa, czy ze sformułowania, że nadzór nad wykonywaniem przez dostawców działalności w zakresie usług płatniczych zgodnie z ustawą – a w zakresie usług płatniczych w euro sprawują tę działalność organy właściwe do sprawowania nadzoru nad tymi podmiotami na mocy odrębnych przepisów... Nie, przepraszam, źle. Chodzi o ust. 2... Zgadzamy się z uwagą Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Uwaga szósta.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Proszę państwa, kolejna uwaga dotyczy art. 15 ust. 1. Przepis ten stanowi, że użytkownik może wnieść do organu sprawującego nadzór nad dostawcą skargę na działanie tego dostawcy lub jego agenta – i tutaj jest sformułowanie – „jeżeli działanie

to w jego przekonaniu narusza przepisy prawa”. Proszę państwa, to sformułowanie „jeżeli działanie to w jego przekonaniu narusza przepisy prawa” jest zbędne. Oczywiście jest, że ten, kto będzie wnosił skargę, musi mieć przekonanie co do tego, że ten, na którego skarga jest wnoszona, działa z naruszeniem przepisów prawa. To doprecyzowanie nie ma żadnej wartości normatywnej, więc powinno zostać wyeliminowane z przepisów.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Zgadza się, jesteśmy zaś skłonni zaakceptować wersję, zgodnie z którą wykreśla się z tego przepisu sformułowanie „w jego przekonaniu”, gdyż to rzeczywiście nie niesie wartości normatywnej – tu się w zupełności zgadzamy. To zaś, czy skarga jest wnoszona w przypadku, kiedy naruszane są przepisy prawa, czy w innym, może nieść wartość normatywną. Dlatego proponujemy tę propozycję, zgodnie z którą skreśla się wyrazy „w jego przekonaniu”. Dziękuję.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Spodziewałem się, że taka będzie wola...)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję.

Uwaga siódma.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Proszę państwa, kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 16 ust. 2. Ta uwaga jest analogiczna do tej, którą sformułowałem w odniesieniu do art. 5 ust. 5. Art. 16 ust. 2 jest zbędny. Dlaczego? Otóż jeżeli z innych przepisów, z innych ustaw wynika określony obowiązek informacyjny – a ta ustawa tego obowiązku informacyjnego nie wyłącza – oznacza to, że przepisy innych ustaw również należy stosować. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję.

Proszę bardzo.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Rząd zgadza się z tym stanowiskiem. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Uwaga ósma.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Uwaga ósma, proszę państwa, dotyczy art. 22 ust. 1 i art. 26 ust. 1. W art. 22 wskazuje się, że określone informacje mogą być podane wyłącznie w języku obcym i że to działanie nie narusza art. 7 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim. I w związku z tym przepisem nasuwają się dwie wątpliwości. Pierwsza wątpliwość – czy wolą ustawodawcy jest wyłączenie karalności na podstawie ustawy o języku polskim w związku z naruszeniem art. 7, czy po prostu wyłączenie stosowania art. 7 ustawy o języku polskim. Druga wątpliwość – dlaczego w art. 22 ust. 1 i konsekwentnie w art. 26 ust. 1 nie przewidziano wyłączenia stosowania art. 8 ustawy o języku polskim, w którym mowa jest o dokumentach sporządzanych w języku polskim. Musimy mieć na względzie, że w systemie obowiązują różne definicje dokumentu. I w zależności od tego, jaką definicję dokumentu przyjmiemy w pewnych okolicznościach, w odniesieniu do art. 22 ust. 1 i art. 26 ust. 1, art. 8 ustawy o języku polskim może znaleźć zastosowanie. Dlatego pozwalam sobie taką wątpliwość przedstawić i oczekuję informacji ze strony ministerstwa.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Jak się pani odniesie do tej wątpliwości pana mecenasa?

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Wydaje mi się, że to zostało nieszczęśliwie sformułowane. Moim zdaniem chodziło o to, że przepis miał nie naruszać tego, o czym mówi art. 7, czyli nie wyłączać go, tylko go uwypuklić.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Art. 7 mówi: dokumenty mają być sporządzone w języku polskim, ewentualnie mogą być sporządzone w języku polskim i języku obcym. Za naruszenie tego jest w ustawie o języku polskim przepis karny, który mówi: kto narusza dyspozycję art. 7 podlega odpowiedniej karze. Pytanie, czy tutaj wyłączamy karalność, czy wyłączamy stosowanie art. 7? Ważniejsze tak naprawdę jest to, co robimy z art. 8 ustawy o języku polskim, który odnosi się do stosowania w dokumentach języka polskiego. Dokument to z jednej strony nośnik, a z drugiej strony to, co ten nośnik w sobie zawiera. Pytanie więc, czy nie powinniśmy w związku z tym wyłączyć również art. 8?

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Jak mówię, nie było celem wyłączenie tego artykułu. Tu jest sformułowanie „nie naruszając art. 7”, czyli art. 7 pozostaje w mocy.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Nie można... proszę zwrócić uwagę na to, że art. 7 mówi, że wszystko ma być w języku polskim, a państwo piszecie, że może być tylko w języku obcym. Chodzi zatem o to.... Albo wyłącza się stosowanie art. 7, albo... Proszę mnie zrozumieć, nie można zastosować art. 7 w tym przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 1. Nie da się tego pogodzić, bo te przepisy są ze sobą sprzeczne.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

W takim razie jesteśmy skłonni... Tylko czy jest w takim razie potrzeba odwoływania się do tej ustawy?

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Możemy napisać, że należy skreślić wyrazy „nie naruszając art. 7” i dodać sformułowanie, że przepisu art. 7 i ewentualnie art. 8 ustawy o języku polskim się nie stosuje. I kropka. Wtedy nie ma żadnej wątpliwości. Wiadome jest, że ta dyspozycja z ustawy o języku polskim nie znajdzie zastosowania do tego rodzaju dokumentów, tego rodzaju informacji.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Wydaje się, że ta propozycja może zostać poparta przez rząd.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo. To proszę w takim razie przygotować...
Słucham?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Co z art. 8? Czy obejmujemy tym też art. 8, czy nie?*)

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Pan mecenas wskazywał na to, że może chodzić o umowy, które...

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: ...różnego rodzaju, zależy, co uznamy za dokument...)

Wydaje mi się, że celem dyrektywy nie było to, żeby dopuszczać tego typu regulacje. To musiałyby być osobna decyzja, na pewno niepodyktowana tym, o czym mówi dyrektywa. W dyrektywie była mowa o informacjach udostępnianych użytkownikowi – te informacje mają być w języku polskim lub w języku uzgodnionym przez strony.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Dobrze, to ja proponuję, aby...)

Przepraszam bardzo, ale chciałabym jeszcze wrócić do... Niestety, przepraszam państwa, ale debata się...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Na razie debaty jeszcze nie ma. To są uwagi Biura Legislacyjnego i pani się ustosunkowuje do tych uwag. Debata jeszcze jest przed nami.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Dobrze. Mam jeszcze wątpliwość, czy rzeczywiście treść tych zapisów jest tożsama. Tu jest mowa o tym, że te informacje formułuje się w języku polskim lub w innym języku uzgodnionym przez strony, a nie w języku obcym, tak?

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Tak. Tylko że spójnik „lub” oznacza, że mogą to być język polski i język obcy razem.

(Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów Patrycja Słoma: Uzgodniony przez strony...)

...albo tylko język polski, albo tylko język obcy. To jest alternatywa łączna. „Lub” to jest spójnik alternatywy łącznej. W związku z tym tak to będzie czytane. Gdyby było napisane „albo”, to byłoby to albo to. Jeżeli jest „lub” to jest to albo to, albo to i to.

(Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów Patrycja Słoma: Oczywiście.)

Zatem może dojść do sytuacji, w której art. 7 będzie złamany.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Tak, ale właśnie dlatego się na ten przepis powołujemy, żeby go stosować odpowiednio... Zasadniczo nie jest wyłączony... Chodzi zarówno o język polski, jak i obcy. Język obcy można zastosować tylko w określonej sytuacji, tak? Wtedy, kiedy został uzgodniony przez strony. Jeżeli zaś jest to niezasadne pod względem legislacyjnym, to proponuję wyłączyć art. 7. Co do art. 8, to, jak mówię, nie jest to podyktowane implementacją dyrektywy tylko dostosowaniem do... To jest czysto merytoryczna zmiana i dlatego rząd proponuje nie wyłączać art. 8.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Z tego, co zrozumiałem, to wolą ustawodawcy wcale nie było to, żeby nie stosować przepisów art. 7 ustawy o języku polskim, tak? Wręcz przeciwnie, wolą ustawodawcy było to, żeby art. 7 stosować, tak?

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Wydaje mi się, że może być problem... Ale tak, chodziło o to, żeby stosować, jeżeli nie został uzgodniony inny język niż polski.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Stąd te wszystkie pytania. Posłużono się tu sformułowaniem „nie naruszając”. Pytanie, czy działanie sprzeczne z art. 7 należy uznać za niesprzeczne, czy też ci, którzy będą stosowne informacje przedstawiali, nie mogą naruszyć art. 7, czyli mają działać w zgodzie z ustawą o języku polskim. To jest nieprecyzyjnie napisane, stąd moje wątpliwości.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Jak powiedziałam na początku, to nieszczęśliwe sformułowanie. Bardzo możliwe, że chodziło tutaj o jakiś pierwotny błąd. Ale pierwotna intencja była taka, żeby dopuszczono język obcy w sytuacji uzgodnionej, ale żeby jednocześnie nie naruszano zasad stosowania języka polskiego.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Innymi słowy, mamy stosować art. 7.

(Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów Patrycja Słoma: Mamy stosować...)

Jeżeli mamy stosować art. 7, to trzeba wyrzucić wyrazy „nie naruszając art. 7”, ponieważ wtedy będzie oczywiste, że mamy zastosować ten art. 7 ustawy o języku polskim.

(Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów Patrycja Słoma: I wykreślamy całe brzmienie...)

Widzi pani, teraz dochodzimy do tego, o co chodzi w tym przepisie. W związku z tym to wszystko, co odsyła do ustawy o języku polskim, należałoby wyeliminować.

(Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów Patrycja Słoma: Wyeliminujmy to.)

Oczywiste będzie, że będziemy stosowali ustawę o języku polskim.

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Dobrze. Przychylamy się do tej propozycji.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Proszę państwa, kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 25 pkt 1 i 3, art. 31 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz art. 32 ust. 1 pkt 1. Proszę państwa, w tych przepisach mowa jest o tym, że określone obowiązki będą musiały być realizowane w „stosownych przypadkach”. I teraz pojawia się wątpliwość, co to jest ten stosowny przypadek. Czy adresat normy prawnej będzie zdawał sobie sprawę z zaistnienia tegoż stosownego przypadku i będzie mógł podjąć działanie zgodne z ustawą. Jest to zwrot niedookreślony. Pytanie brzmi, czy taka jest wola ustawodawcy, bo oczywiście ustawodawca ma możliwość formułowania przepisów niedookreślonych, tylko musi to robić świadomie. Czy taka jest wola ustawodawcy?

**Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów
Patrycja Słoma:**

Tak. Taka jest wola ustawodawcy.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Ale... Rozumiem, że...)

Mogę tu przytoczyć całą, że tak powiem, historię choroby. Odniosę się do pana uwagi z pewną sympatią. Rzeczywiście jest to problematyczne, dlatego też projekt ustawy w wersji, która wpłynęła do Sejmu, nie zawierał takich rozszerzeń czy klauzul generalnych jak „w stosownych przypadkach”. Niemniej jednak słusznie została pod-

niesiona uwaga, że bardzo możliwe, iż zdarzałyby się takie sytuacje, kiedy przepis nie byłby do nich adekwatny. Przewidziała to dyrektywa PSD, która wprowadziła takie klauzule generalne. W czasie prac legislacyjnych trudno było określić te przypadki, pewnie dlatego, że zostały na wszelki wypadek wprowadzone w dyrektywie. Byłoby zatem niezgodne z dyrektywą, gdybyśmy nic nie wpisali, skoro taka klauzula została przewidziana. Tak więc pozostawiamy to orzecznictwu, czy to naszemu, czy europejskiemu.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Tak więc rozumiem, że ta klauzula generalna jest zgodna z wolą ustawodawcy.
(*Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów Patrycja Słoma: Tak.*)

Życie pokaże, co to są „stosowne przypadki”.
(*Naczelnik Wydziału Systemów i Usług Płatniczych w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów Patrycja Słoma: Tak. Mam nadzieję.*)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę państwa, przedyskutowaliśmy z panem ministrem oraz panem marszałkiem problem procedowania nad tą ustawą i wydaje nam się, że te uwagi, które przygotowało Biuro Legislacyjne – a jest ich czterdzieści jeden – wymagają jeszcze dyskusji między biurami legislacyjnymi Senatu i Ministerstwa Finansów. Chodzi o to, żeby pewne sprawy uzgodnić sobie wcześniej, żeby już tutaj nie prowadzić dyskusji, pani nawet powiedziała debaty, bo właściwie tej debaty nie powinno być. Jeżeli będzie zgoda senatorów, to zrobilibyśmy przerwę w procedowaniu nad tym punktem i poprosilibyśmy biura legislacyjne – i ministerstwa, i Senatu – aby przedyskutowały sprawę. Jutro w godzinach wieczornych, po ogłoszeniu przerwy, lub nawet w czwartek byśmy... I w związku z tym ustawa byłaby procedowana nie na tym posiedzeniu Senatu, tylko za tydzień; takie zresztą były plany. Wymaga to rzeczywiście dobrego przedyskutowania pod względem legislacji, żebyśmy nie uczestniczyli w polemice między legislatorami, panią i panem. I żebyśmy mogli rzeczywiście skupić się na dyskusji nad meritem tej ustawy.

Czy panowie senatorowie się na to zgadzają?

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Jest zgoda. Pan marszałek też tak mówi. Jeżeli więc udało nam się to...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Ale co? To bardzo dobrze, cieszymy się...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

To przede wszystkim. I z tego się także cieszymy.

Proszę państwa, w takim razie przerywamy debatę nad tym punktem. Przenosimy ją na jutro, ale o tym jeszcze poinformujemy państwa, wszystkich gości, szczególnie tych, którzy dojechali z daleka, bo nie wiem... Zaraz się to okaże, jak wstaną ci, którzy dotarli tu w związku z tą ustawą. Zobaczymy, jak wiele osób było zaangażowanych w prace nad tą ustawą. Jutro po południu czy raczej wieczorem wznowilibyśmy tę debatę.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Zatem o ósmej wieczorem spotkalibyśmy się w związku z tą ustawą. Byłby czas, żeby legislatorzy to przedyskutowali.

Przepraszam tych, którzy są spoza Ministerstwa Finansów, z innych urzędów centralnych, organizacji zrzeszających różne podmioty zainteresowane wejściem w życie tej ustawy, ale tak będzie chyba najwygodniej, najlepiej pod względem merytorycznym i praktycznym. Dziękuję bardzo senatorom za zgodę. Teraz przejdziemy do kolejnego punktu naszego posiedzenia. Będzie jutro czas na konsultacje tych punktów, które budziły kontrowersje, a było kilka takich punktów, które budziły kontrowersje różnych podmiotów tego rynku.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Raczej jutro około dwudziestej, ale otrzymacie państwo zaproszenia, bo na przykład osoby spoza Senatu będą musiały otrzymać odrębne przepustki, prawda Pani Kasiu...

(Głos z sali: Tak.)

...tak, Pani Ewo?

Ewentualnie trzeba będzie zgłosić się do naszej komisji po upoważnienia, żeby można było wejść jutro na posiedzenie.

Pan senator Woźniak, bardzo proszę.

Senator Henryk Woźniak:

Panie przewodniczący, w materiałach dostarczonych na dzisiejsze posiedzenie w związku z rozpatrywaniem tej ustawy brakowało – w każdym razie mi brakowało – informacji, którą mogłaby przygotować Komisja Nadzoru Finansowego, na temat analizy porównawczej opłat bankowych w naszym kraju na tle Unii Europejskiej. To ułatwiłoby pewnie podejmowanie decyzji formalnoprawnych. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Tak, to jest rzeczywiście bardzo słuszna uwaga. Poprosimy pana ministra o przygotowanie na jutro informacji dotyczących opłat, tak jak to sformułował pan przewodniczący Woźniak. Mielśmy jeszcze jedną wątpliwość dotyczącą rentowności tych podmiotów, które zajmują się obsługą kart płatniczych. Ta informacja też byłaby istotna, bo ułatwiłaby podejmowanie decyzji. To są dane jawne, ale wymaga to spojrzenia do sprawozdań zamieszczonych w Internecie. Poprosimy też o taką informację, aby można było łatwiej podejmować decyzje w związku na przykład z opłatami przewidzianymi w odniesieniu do nadzoru bankowego, finansowego. To tyle na ten temat.

Przystępujemy do kolejnego punktu: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych.

Pan minister Radziwiłł będzie omawiał tę ustawę... Czy są już przedstawiciele biur legislacyjnych?

(Głos z sali: Zaraz przyjdzie...)

Poczekamy chwilę. Ta ustawa jest krótsza, prostsza i nie wymaga aż takich... Oczywiście ta ustawa zmieniająca ustawę wprowadzającą ustawę o finansach publicznych ma istotne konsekwencje, ale jest prostsza w rozpatrywaniu. Czekamy... Już idzie przedstawiciel Biura Legislacyjnego.

Panie Ministrze, prosimy o zaprezentowanie ustawy o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Dominik Radziwiłł:**

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!
Jeśli można, to poprosiłbym pana dyrektora Atlasa o przedstawienie właśnie tego projektu.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Bardzo proszę, Panie Dyrektorze.

**Dyrektor Departamentu Finansowania Sfery Budżetowej
w Ministerstwie Finansów Dariusz Atlas:**

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

To nie jest projekt rządowy, tylko poselski – Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Zakłada on zmianę ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych, która przewidywała, że z końcem roku 2011 Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych utraci osobowość prawną. W projekcie tym przewiduje się wydłużenie *vacatio legis* o trzy lata, tak aby Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych jako państwowy fundusz celowy zachował tę osobowość do końca roku 2014. U źródeł uzasadnienia zmiany ustawy przedstawionej przez posłów leżała informacja o tym, że uchwalona jesienią zeszłego roku zmieniona ustawa o rehabilitacji osób niepełnosprawnych wprowadza w kilku czasowych etapach strumień dofinansowań dla pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne. Zwrócono również uwagę na to, że nie mamy nowej perspektywy programowania funduszy europejskich na lata 2014–2020 i korzystnym elementem byłoby skorelowanie obu tych zjawisk, tych zdarzeń i w czasie tego *vacatio legis* przystąpienie do ponownej analizy zasadności rozwiązań dotyczących Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Były także głosy środowiska, dlatego w trosce o to, aby nie dopuścić na przełomie roku 2011 i 2012 do jakichkolwiek perturbacji w dotychczasowym funkcjonowaniu tej sfery, posłowie zaproponowali wprowadzenie właśnie trzyletniego *vacatio legis*. Jak widzę, Biuro Legislacyjne nie zgłosiło do projektu poselskiego żadnych uwag. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Jak pan dyrektor mówił, to jest projekt poselski, ale rząd akceptuje to i uważa, że to jest dobra i potrzebna, służąca reformie finansów publicznych ustawa i że dobrze się przysłuży temu wszystkiemu, o czym mówiliśmy jakiś czas temu, wprowadzając ustawę o finansach publicznych.

**Dyrektor Departamentu Finansowania Sfery Budżetowej
w Ministerstwie Finansów Dariusz Atlas:**

Zamierzeniem rządu była oczywiście konsolidacja finansów publicznych. Wszystkie państwowe fundusze celowe musiałyby utracić osobowość prawną, pozo-

stawać według nowej nomenklatury tylko rachunkiem bankowym przez trzy lata; rok 2009, 2010 i 2011. Tylko dwa fundusze celowe miały możliwość istnienia jako fundusze z osobowością prawną – Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z końcem tego roku traci osobowość prawną. Ten stan zostanie przedłużony o kolejne trzy lata jedynie w odniesieniu do PFRON.

Stanowisko rządu nie zostało sformułowane, chociaż minister finansów przygotował projekt stanowiska rządu i poddał go uzgodnieniom międzyresortowym; stanowisko to było pozytywne. Z racji tego, że Sejm uchwalił tę ustawę 15 lipca, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów odstąpiła od opracowania stanowiska rządu.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Biuro Legislacyjne.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Tak jak pan dyrektor wspominał, nie mam uwag o charakterze legislacyjnym, mimo że w tej ustawie jest taki drobny błąd o charakterze stricte legislacyjnym. To znaczy w pktcie 2 niepotrzebnie przytoczono jednostkę redakcyjną art. 98, ponieważ tam są zmieniane wyłącznie przepisy ust. 1–9, a art. 98 ma więcej przepisów. Ale to jest błąd wyłącznie o charakterze technicznym. I w związku z tym nie składamy uwag. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Otwieram dyskusję.
Czy są uwagi senatorów do tej ustawy? Nie ma.
W takim razie składam wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.
Kto jest za przyjęciem ustawy bez poprawek? (7)
Kto jest przeciw? (0)
Kto się wstrzymał od głosu? (0)
Tak więc ustawa została uchwalona jednomyślnie.
Na senatora sprawozdawcę proponuję...
(Wypowiedź poza mikrofonem)
6 głosów, tak?
(Wypowiedzi w tle nagrania)
Było 7 głosów za.
(Wypowiedź poza mikrofonem)
Tak, 7 głosów za.

Sprawozdawcą będzie senator Gruszczyński. Zgłosił się, a my to akceptujemy. Nie ma innych głosów? Nie ma. W takim razie senator Gruszczyński będzie sprawozdawcą.

Przystępujemy do kolejnego punktu: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym

i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw; druk senacki nr 1292.

Panie Ministrze, proszę o przedstawienie ustawy.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Dominik Radziwiłł:**

Szanowny Panie Przewodniczący, Wysoka Komisjo, o przedstawienie tego poproszę przedstawiciela departamentu, który się tym zajmuje.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo.

**Naczelnik Wydziału Ubezpieczeń Obowiązkowych i Systemu Emerytalnego
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów Jacek Zieliński:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Państwo Senatorowie! Szanowni Państwo!

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Proszę się przedstawić.)

Nazywam się Jacek Zieliński. Jestem naczelnikiem Wydziału Ubezpieczeń Obowiązkowych i Systemu Emerytalnego w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego.

Ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. będąca przedmiotem dzisiejszego posiedzenia komisji ma charakter – powiem otwarcie – dosyć mocno prokonsumencki. Wynika ona przede wszystkim z konieczności doprecyzowania reguł dotyczących umów ubezpieczeń obowiązkowych w tym głównie ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. W związku z dosyć istotnymi problemami i sygnałami, które docierały również do Ministerstwa Finansów, ustawa ta ma przede wszystkim za zadanie rozwiązanie problemu tak zwanego podwójnego ubezpieczenia, czyli wpadania w... nie chcę powiedzieć, że w pułapkę, ale wpadania w sytuację, kiedy posiadacz pojazdu mechanicznego ma zawarte dwie umowy ubezpieczenia bez możliwości ustawowego rozwiązania jednej z nich. I wiele regulacji, które zostały zawarte w przedmiotowej ustawie, dotyczy właśnie niwelacji czy też pełnego rozwiązania problemu tak zwanego podwójnego ubezpieczenia.

Przede wszystkim chodzi o to, że na zakład ubezpieczeń zostanie nałożony obowiązek odpowiednio wcześniejszego poinformowania posiadacza pojazdu mechanicznego ubezpieczonego o tym, że okres ubezpieczenia się kończy, wraz z przedstawieniem informacji o warunkach, na jakich może być zawarta z tym zakładem ubezpieczeń kolejna umowa ubezpieczenia; w tym między innymi wysokość składki, którą ubezpieczający będzie obowiązany zapłacić w przyszłym okresie ubezpieczenia. Wprowadza się regulację, na której podstawie posiadacz pojazdu mechanicznego będzie miał możliwość rozwiązania umowy ubezpieczenia OC, która uległa automatycznemu przedłużeniu, jeśli w tym czasie zawarł on umowę ubezpieczenia z innym zakładem ubezpieczeń. Zmieniona zostaje dotychczasowa zasada automatyzmu odnawiania się umowy ubezpieczenia w przypadku zbycia pojazdu mechanicznego. Wprowadzona została zasada, że w przypadku zbycia pojazdu mechanicznego umowa ubezpieczenia będzie obowiązywała wyłącznie do końca okresu, na który została zawarta, bez możli-

wości jej przedłużenia na okres kolejnych dwunastu miesięcy. Została również wprowadzona tak zwana zasada stempla pocztowego; informacja o tym, iż ubezpieczający chce rozwiązać umowę ubezpieczenia, przesłana do zakładu ubezpieczeń, będzie wiążąca od dnia nadania jej w placówce pocztowej, a nie od dnia otrzymania tej informacji przez zakład ubezpieczeń. Ustawa wprowadza również rozwiązania dotyczące odejścia od wyłącznej zasady pisemności, jeśli chodzi o składanie wszystkich oświadczeń i doręczanie ich listem poleconym. Znajdzie się w niej też wskazanie, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia, które jest złożone agentowi zakładu ubezpieczeń, uważa się za złożone do zakładu ubezpieczeń, co również pozwoli na terminowe wypowiedzanie umów ubezpieczeń obowiązkowych. Wprowadzona została także zasada dotycząca zwrotu składki za niewykorzystany okres ubezpieczenia. Chodzi o to, że zwrot będzie przysługiwał za każdy dzień niewykorzystanego okresu ubezpieczenia – czyli tak, jak jest to określone w przepisach kodeksu postępowania cywilnego w odniesieniu do innych ubezpieczeń – nie zaś za cały, pełny miesiąc niewykorzystanego ubezpieczenia, jak jest obecnie. Wprowadza się również zasadę umożliwiającą – w przypadku upadłości zakładu ubezpieczeń – poszkodowanym i uprawnionym z tytułu umów ubezpieczeń obowiązkowych dochodzenie swoich roszczeń w czasie rzeczywistym bez konieczności oczekiwania na zakończenie postępowania upadłościowego.

Ustawa była dosyć skrupulatnie procedowana w Sejmie. Odbyło się pięć posiedzeń podkomisji stałej do spraw instytucji finansowych, cztery posiedzenia Komisji Finansów Publicznych, na których zostały wprowadzone istotne zmiany w odniesieniu do przedłożenia rządowego, dotyczące między innymi nałożenia na Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny i Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych obowiązku udostępnienia dokumentów i wszystkich informacji, które dotyczyły likwidacji szkód przez te dwie instytucje, wzmocnienia ochrony interesów poszkodowanych poprzez wyraźne wskazanie obowiązku niezwłocznego przekazywania przez zakład ubezpieczeń informacji do UFG. Wprowadzono również zasadę dotyczącą zwrotu składki ubezpieczeniowej za niewykorzystany okres ubezpieczenia, dostosowując ją do ogólnych norm kodeksu cywilnego.

To w skrócie najważniejsze postulaty niniejszej ustawy. Rząd wnosi o przyjęcie tej ustawy w wersji uchwalonej przez Sejm. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę pana dyrektora Biura Legislacyjnego o uwagi odnośnie do tej ustawy.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo!

Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag o charakterze legislacyjnym. Wyjątkiem są wątpliwości, które budzi zapis ustawy dotyczący definicji sygnatariusza porozumienia wielostronnego, oraz pewne uwagi językowe.

Teraz uwaga dotycząca sygnatariusza porozumienia wielostronnego. W ustawie wyjaśniono, co to jest porozumienie wielostronne – umowa zawarta pomiędzy biurami

narodowymi określająca wzajemne stosunki między tymi biurami. Potem jeszcze wyjaśniono, kto to jest sygnatariusz porozumienia wielostronnego – „biuro narodowe, które zawarło umowę dotyczącą zaspokajania roszczeń wynikających z międzynarodowego ruchu pojazdów mechanicznych zgodnie z postanowieniami porozumienia wielostronnego”. Zatem de facto do definicji sygnatariusza porozumienia wielostronnego nie odnosi się to, co się nasuwa jako pierwsze, jeśli chodzi o rozumienie sygnatariusza danego porozumienia, tylko odnosi się to, że to jest sygnatariusz zupełnie innego porozumienia – umowy dotyczącej zaspokajania roszczeń. Wobec tego wydaje się, że definicja sygnatariusza porozumienia wielostronnego, jeżeli miało się na myśli wyłącznie porozumienie wielostronne, jest zbędna lub powinno to być inne określenie. Jednak z uwagi na to, że to tylko zmiana w stosunku do obecnego stanu ustawy – do tej pory było to jednolite porozumienie między biurami narodowymi – ma więc wyłącznie redakcyjny charakter. Zamiast „porozumienie wielostronne” było „jednolite porozumienie między biurami narodowymi”. Nie proponuję żadnego rozwiązania bez dodatkowego wyjaśnienia, o co autorom chodziło w odniesieniu do pojęcia „sygnatariusz porozumienia wielostronnego”. I to jest zasadnicza uwaga do tej ustawy. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę.

**Naczelnik Wydziału Ubezpieczeń Obowiązkowych i Systemu Emerytalnego
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów Jacek Zieliński:**

Dziękuję za tę uwagę. Tak jak Biuro Legislacyjne wskazało, nie jest to zmiana o charakterze merytorycznym. W obecnie obowiązującym akcie prawnym definicja sygnatariusza porozumienia wielostronnego jest zawarta w słowniczku. Również w poszczególnych przepisach tej ustawy znalazło się odniesienie do sygnatariusza porozumienia wielostronnego. Dlatego dziękujemy za wskazanie, iż nie ma konieczności dokonywania zmian w tym zakresie. Jeśli zaś chodzi o konieczność utrzymywania – rozumiem, że o to chodzi – pojęcia „sygnatariusz porozumienia wielostronnego”, to może poproszę przedstawiciela PBUK o wyjaśnienie tej sprawy. Naszym zdaniem to jest po prostu zasadne.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Proszę.

**Przedstawiciel Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych
Michał Szyszko:**

Michał Szyszko, Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.
Dziękuję za udzielenie mi głosu.

Chciałbym wyjaśnić, że pojęcie „sygnatariusz porozumienia wielostronnego” jest niezbędne z punktu widzenia funkcjonowania tej ustawy. Wątpliwość senackiego

Biura Legislacyjnego może wynikać z pewnej niejasności, która się wkradła do tych regulacji. Ale może to być wyjaśnione, że tak powiem, na niższym poziomie, ponieważ porozumienie wielostronne to taka ogólna umowa, na podstawie której zawierane są umowy dwustronne, między innymi właśnie pomiędzy sygnatariuszami porozumienia wielostronnego. I te umowy, jak gdyby niższego szczebla, regulujące stosunki pomiędzy poszczególnymi sygnatariuszami, naszym zdaniem powinny mieć odzwierciedlenie również w przepisach ustawy definiującej to pojęcie. W związku z tym, biorąc pod uwagę to, że Biuro Legislacyjne rządu nie zgłasza zasadniczych uwag, postulujemy pozostawienie tego przepisu w obecnej formie.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję nad tą ustawą. Do naszej komisji wpłynęło sporo uwag z poszczególnych organizacji: z Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z Polskiej Izby Ubezpieczeń i innych. Mam prośbę o uwagi, stanowiska w tych sprawach. W pierwszej kolejności zapraszam senatorów. Czy są pytania do tej ustawy? Proszę bardzo. Zapraszam gości – zgłaszajcie państwo ewentualne uwagi, wnioski. Bardzo proszę.

**Wiceprezes Zarządu Polskiej Izby Ubezpieczeń
Andrzej Maciążek:**

Andrzej Maciążek, wiceprezes Zarządu Polskiej Izby Ubezpieczeń.

Panie Przewodniczący! Panie Ministrze! Szanowni Państwo!

Chciałbym w imieniu Polskiej Izby Ubezpieczeń zgłosić poprawki i prosić Wysoką Komisję o ich rozważenie. Pierwsza poprawka dotyczy art. 1 ust. 16. Składamy wniosek, ażeby po art. 28 dodać art. 28a w brzmieniu: „Jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego – i tu jest zmiana – na ten sam okres jest ubezpieczony w dwóch lub więcej zakładach ubezpieczeń, przy czym co najmniej jedna z umów ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta w trybie art. 28 ust. 1, umowa zawarta w tym trybie może zostać przez niego wypowiedziana na piśmie”. I konsekwentnie podobne poprawki proponuje się po art. 46 i po art. 62.

Szanowna Komisjo, uważamy, że prace legislacyjne prowadzone nad projektem przedmiotowej ustawy miały na celu, tak jak przedstawiciel ministerstwa przekazał, rozwiązanie problemu dotyczącego automatycznego odnawiania się umowy ubezpieczenia w przypadku sprzedaży pojazdu, a także przekazanie ubezpieczycielom sformalizowanej informacji o warunkach, na jakich dojdzie do automatycznego zwolnienia z tejże umowy. Uważamy, że cele zostały tu osiągnięte poprzez usunięcie możliwości automatycznego przedłużenia umowy OC w przypadku sprzedaży samochodu, poprzez wprowadzenie możliwości wypowiedzenia umowy ubezpieczenia przez nabywcę pojazdu w dowolnym terminie – jeśli kupuje ten samochód z czynną umową – poprzez wprowadzenie tak zwanej klauzuli stempla pocztowego pozwalającej na uznanie za datę złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu lub odstąpieniu od umowy OC datę jego nadania w placówkach pocztowych, a także poprzez zobowiązanie zakładu ubezpieczeń do informowania na czternaście dni przed końcem okresu ubezpieczenia o wysokości składki, sposobie i zasadach wypowiedzenia umowy i o skutkach nałożenia takiego wypowiedzenia.

W związku z tym uważamy, że zmiana sformułowania „na ten sam okres”, uzgodnionego w trakcie prac podkomisji stałej do spraw instytucji finansowych, na sformułowanie „w tym samym czasie”, proponowane przez rzecznika ubezpieczonych, zdaniem Polskiej Izby Ubezpieczeń może być szkodliwe dla całego systemu ubezpieczeń OC. Naszym zdaniem może to spowodować gwałtowny wzrost migracji klientów zakładu ubezpieczeń, a w konsekwencji doprowadzi do chaosu i zjawisk określonych jako patologiczne; mieliśmy z tym do czynienia na przykład w odniesieniu do OFE. Może to stanowić usankcjonowanie celowego, świadomego niepłacenia składek należnych za okres świadczenia ochrony ubezpieczeniowej w ramach umowy automatycznie wznowionej w przypadku zawarcia nowej umowy ubezpieczenia. A rzecz dotyczy potencjalnie szesnastu milionów właścicieli pojazdów, którzy są posiadaczami tak zwanych prywatnych polis ubezpieczenia OC komunikacyjnego. Jeśli chodzi o zakłady ubezpieczeń, to konsekwencją będzie zlikwidowanie tak zwanej szybkiej ścieżki likwidacji szkód; będą się one obawiać wypłaty szkód – wtedy, kiedy nie są już w ryzyku ubezpieczeniowym – ponieważ będzie to niepewne. Proces likwidacji szkód może być zakłócony i wydłużony, w przypadku gdy zdarzenie będzie miało miejsce w czasie przypadającym na zmianę ubezpieczyciela. Konsekwencją pozostawienia w projekcie ustawy sformułowania „w tym samym czasie” będzie konieczność podniesienia składek ubezpieczeniowych przez zakłady ubezpieczeń, które będą zmuszone traktować umowę ubezpieczenia automatycznie wznowioną jako umowę krótkoterminową, a nie jak zawieraną na dwanaście miesięcy. I to jest poprawka pierwsza.

Proszę także o wysłuchanie i rozważenie poprawki drugiej. Dotyczy poprawki do art. 1 ust. 24 pkt b; odpowiednio również do art. 1 ust. 36 pkt b wymienionej ustawy. Chodzi o możliwość zwrotu składki, w sytuacji kiedy jest rozwiązywana umowa ubezpieczenia OC. Przepisy mówią o kilku przypadkach, my zaś chcemy zwrócić uwagę na to, że ten zapis tak naprawdę dotyczy sytuacji, kiedy dochodzi do szkody całkowitej na pojeździe. Oznaczać to również będzie, że w przypadku kolizji, wypadków, także z ofiarami w ludziach, ubezpieczyciel pokryje szkody nie tylko osobie poszkodowanej, lecz także sprawcy, który przy okazji tej kolizji w całości zniszczy samochód i z tego powodu będzie likwidowana umowa. Ubezpieczyciel będzie też musiał zwrócić składkę za okres niezrealizowanej umowy. Zatem tak naprawdę największymi beneficjentami tego rozwiązania będą sprawcy, którzy dodatkowo mogą otrzymać pieniądze za czas tej umowy, która zostanie rozwiązana. Uważamy, że to jest po prostu niesłuszne. Ta propozycja w większym stopniu wynika z doktryny niż z zasad słuszności. Wydaje się, że ta umowa powinna być pozostawiona dotychczasowym kształcie.

Chcemy także prosić o rozważenie trzeciej poprawki – do art. 11 ustawy – w brzmieniu: „Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 62, art. 9, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia”. Z przebiegu prac legislacyjnych wynika, że podpisu pana prezydenta pod ustawą możemy się spodziewać nie wcześniej jak we wrześniu, co oznacza, że ubezpieczyciele będą mieli około trzech miesięcy na wprowadzenie bardzo istotnych zmian w procesach informatycznych. Kiedy zapis o sześciu miesiącach zmieniano w maju na datę 1 stycznia, to wydawało się, że ten proces zakończy się szybciej. Dzisiaj wiemy, że tak po prostu nie będzie i w związku z kwestiami technicznymi mamy olbrzymią prośbę do Wysokiej Komisji, ażeby ten zapis o wejściu w życie 1 stycznia zamienić na okres *vacatio legis* sześciu miesięcy. Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo za te uwagi. Polska Izba Ubezpieczeń zgłosiła bardzo istotne i ważne propozycje.

Czy ktoś z partnerów społecznych chciałby zabrać głos? Proszę bardzo.

**Radca Prawny w Biurze Rzecznika Ubezpieczonych
Aleksander Daszewski:**

Aleksander Daszewski, radca prawny w Biurze Rzecznika Ubezpieczonych.

Chciałbym się odnieść do propozycji Polskiej Izby Ubezpieczeń. Otóż w całym procesie legislacyjnym udało nam się wypracować – i w podkomisji stałej, i w Komisji Finansów Publicznych Sejmu Rzeczypospolitej – rozwiązania właśnie prokonsumenckie, jak nazwał to przedstawiciel Ministerstwa Finansów; ja nazwałbym je raczej rozwiązaniami nowoczesnymi, przystającymi do standardów europejskich, gdzie na pierwszym miejscu jest obywatel i jego problemy. Rozwiązanie, o którym wspominał pan prezes Maciążek – „w tym samym czasie” – zostało wypracowane przez dwa lata w grupie roboczej i proponujemy, żeby absolutnie to rozwiązanie pozostawić, bo wyeliminuje ono problem podwójnego ubezpieczenia. Podobna uwaga dotyczy proporcjonalności zwrotu składki, czyli drugiej propozycji Polskiej Izby Ubezpieczeń. Jesteśmy zdania, że tutaj powinniśmy się kierować rozwiązaniami systemowymi, a we wszystkich innych ubezpieczeniach zwrot składki jest proporcjonalny. I to samo dotyczy przepisu określającego *vacatio legis* ustawy. Uważamy, że czas przyjęty przez Ministerstwo Finansów – data wejścia w życie 1 stycznia 2012 r. – jest odpowiedni. Branża ubezpieczeniowa już od dawna wie, że trwają prace nad tą ustawą, i jest w stanie do tych rozwiązań, regulacji się dostosować. A jeśli chodzi o problem podwójnego ubezpieczenia i inne problemy, które są likwidowane tą nowelizacją, to już czas najwyższy, żeby zostały przez parlament Rzeczypospolitej rozwiązane. Jesteśmy absolutnie za przyjęciem tego projektu w wersji, którą przyjął Sejm Rzeczypospolitej na ostatnim posiedzeniu. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze inne osoby chciałyby zabrać głos w sprawie tej ustawy?

Propozycje, które zostały zgłoszone przez Polską Izbę Ubezpieczeń, były bardzo mocno dyskutowane w Sejmie, na posiedzeniach komisji, a także na posiedzeniu plenarnym. Ostatecznie odrzucono te wątpliwości, ale te poprawki, które tutaj zostały zgłoszone, musimy też mieć na uwadze. Konsekwencje zapisu szczególnie art. 28 będą dość trudne dla największego polskiego ubezpieczyciela, czyli PZU. Wydaje się, że chyba najłatwiejszy do wprowadzenia byłby ten zapis dotyczący wejścia w życie ustawy, prawda? Moglibyśmy ewentualnie zastanowić się nad tym, że może nie pół roku, jak sugerują wnioskodawcy, ale że można byłoby ewentualnie połączyć to z wejściem w życie innych ustaw, które warunkują pełne uruchomienie tej ustawy ubezpieczeniowej. Proszę stronę rządową o ustosunkowanie się do tych uwag.

**Naczelnik Wydziału Ubezpieczeń Obowiązkowych i Systemu Emerytalnego
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów Jacek Zieliński:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Może zacznę od trzeciej propozycji Polskiej Izby Ubezpieczeń, o której pan przewodniczący był łaskaw powiedzieć na końcu, o vacatio legis. Trochę rysu historycznego. Dlaczego w projekcie rządowym był termin sześciu miesięcy, a teraz jest 1 stycznia 2012 r.? Sam projekt ustawy był procedowany w gremium Rady Rozwoju Rynku Finansowego od ponad trzech lat. Był punktem na posiedzeniu Komitetu Stałego Rady Ministrów. Został przyjęty przez Radę Ministrów w pierwszym kwartale tego roku. W Ministerstwie Finansów wydawało nam się, że zapis mówiący o wejściu w życie w terminie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia będzie dawał to, iż ta ustawa wejdzie późną jesienią bądź wczesną zimą. Nikt nie przewidywał terminu 1 stycznia 2012. Niestety prace w parlamencie – również przez to, że zostały zgłoszone dosyć istotne uwagi różnych podmiotów – się przedłużyły. Termin sześciomiesięcznego vacatio legis został również zaproponowany przez Biuro Legislacyjne Sejmu z uwagi na fakt wejścia w życie w lutym przyszłego roku ustawy o kierujących pojazdami, którą ta ustawa zmienia. Gdyby senatorowie zdecydowali o tym, że przesuwamy datę wejścia w życie tej ustawy i wpisujemy sześciomiesięczne vacatio legis, to naszym zdaniem bardziej zasadne byłoby wpisanie sztywnego terminu wejścia w życie tej ustawy, która dostosowywałaby tę datę do wejścia w życie ustawy o kierujących pojazdami, która to jest zmieniana w art. 5 niniejszej ustawy.

Chciałbym zwrócić uwagę na jeszcze jeden aspekt, mianowicie kwestię dotyczącą opłat pobieranych przez UFG. W art. 1 pkt 50 ustawy wprowadzamy nowe zasady dotyczące wysokości opłat pobieranych przez UFG, jak również sztywny termin, w którym UFG podaje do publicznej wiadomości wysokości opłat na dany rok kalendarzowy; ta data to jest 3 stycznia każdego roku. Gdyby państwo senatorowie zdecydowali o tym, że zostaje przesunięte vacatio legis i ustawa nie wejdzie 1 stycznia 2012 r., wówczas proponowalibyśmy, aby w art. 11 rozszerzyć wyjątki od daty wejścia w życie całej ustawy i uwzględnić w niej również art. 1 pkt 50, który wchodziłby w życie z dniem 1 stycznia 2012. Jeśli chodzi o dwie pierwsze uwagi Polskiej Izby...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zatem jaka według pana powinna być ta data wejścia w życie, 1 lutego? W którym momencie wchodzi to w życie?

**Naczelnik Wydziału Ubezpieczeń Obowiązkowych i Systemu Emerytalnego
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów Jacek Zieliński:**

Nie pamiętam, którego dnia wchodzi w życie ustawa o kierujących pojazdami – 1 lutego albo 15 lutego. To jest już problem czysto legislacyjny.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Ale musielibyśmy to teraz ustalić, jeżeli mielibyśmy zgłosić taką poprawkę, prawda? Chyba że te wszystkie poprawki zgłosilibyśmy na posiedzeniu plenarnym. Myślę, że to by było nawet rozsądne, prawda? Jeszcze byśmy to dopracowali. Zatem bardzo proszę o ustosunkowanie się do tych dwóch pierwszych propozycji Polskiej Izby Ubezpieczeń.

Naczelnik Wydziału Ubezpieczeń Obowiązkowych i Systemu Emerytalnego w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego w Ministerstwie Finansów Jacek Zieliński:

Jeśli chodzi o pierwszą propozycję Polskiej Izby Ubezpieczeń, dotyczącą zastąpienia sformułowania „w tym samym czasie” wyrażeniem „na ten sam okres”, to rząd jest przeciwny.

Po pierwsze, takie sformułowanie było w przedłożeniu rządowym. Ono zostało zmienione podczas prac podkomisji. Później, podczas drugiego czytania, została zaproponowana poprawka, która uzyskała już akceptację Komisję Finansów Publicznych i przywrócono zapis, który był w przedłożeniu rządowym.

Po drugie, gdybyśmy zastosowali wyrażenie „na ten sam okres”, to mogłoby się zdarzyć, że problem podwójnego ubezpieczenia zostałby rozwiązany, ale nie do końca. Otóż mogą się zdarzyć przypadki, kiedy umowa ubezpieczenia z innym zakładem ubezpieczeń będzie zawierana na rok, a nie będzie pokrywała się co do dnia, co do dwóch dni, co do tygodnia, z tym okresem, na który była zawarta umowa, która uległa automatycznemu przedłużeniu. W takim wypadku już tylko od dobrej woli zakładu ubezpieczeń będzie zależało to, czy rozwiąże on umowę, która uległa automatycznemu przedłużeniu.

Po trzecie, mam poważne wątpliwości, jeśli chodzi o przedstawiony przez pana prezesa chaos, który może zapanować na rynku ubezpieczeń komunikacyjnych. Może tak się zdarzyć, ale to nie będzie na taką skalę, aby mówić o chaosie. Przede wszystkim informacje o wszystkich umowach ubezpieczenia są gromadzone w jednym ośrodku. Jest to rejestr prowadzony przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, do którego zakłady ubezpieczeń mają obowiązek przesyłania w odpowiednim czasie informacji o zawieranych umowach ubezpieczenia. Poza tym to nie jest tak, że ubezpieczający będzie miał możliwość zmiany zakładu ubezpieczeń co miesiąc, co dwa miesiące, co sześć miesięcy. Trzeba zwrócić uwagę na to, że tu jest taki bezpiecznik, iż ubezpieczający może rozwiązać wyłącznie tę umowę, która uległa automatycznemu przedłużeniu, nie zaś tę, którą zawarł z nowym zakładem ubezpieczeń. A automatyzm przedłużania umowy ubezpieczenia zawsze jest u nas comiesięczny, nie ma możliwości, aby umowa była rozwiązywana trzy, cztery, pięć razy przez dwanaście miesięcy. I jeszcze... nie, to już chyba wszystko. To tyle, jeśli chodzi o tę pierwszą propozycję PIU.

Jeśli chodzi o drugą uwagę PIU, dotyczącą zwrotu składki za niewykorzystany okres ubezpieczenia, to rząd też jest przeciwny tej propozycji i takie było stanowisko prezentowane w końcowej fazie prac parlamentarnych. Reguła dotycząca braku możliwości zwrotu składki za niewykorzystany okres ubezpieczenia w przypadku zaistnienia szkody w okresie ubezpieczenia jest stosowana wyłącznie w ubezpieczeniach powszechnych, obowiązkowych, czyli OC komunikacyjnym i OC rolników. Żadne inne

ubezpieczenia obowiązkowe i dobrowolne takiej reguły nie przewidują. O tym wyraźnie mówi kodeks cywilny. To jest wyłącznie dostosowanie się do ogólnych norm wynikających z kodeksu cywilnego. I ten ubytek składki po stronie zakładu ubezpieczeń w przypadku, gdy pojazd sprawcy szkody został całkowicie uszkodzony i, jak rozumiem, trzeba go zezłomować, będzie rekompensowany, bo sprawca tak czy inaczej będzie musiał nabyć nowy pojazd. A w związku z tym, że ubezpieczenie OC jest obowiązkowe, składka gdzieś „wypłynie” na rynku. Pytanie brzmi, czy w tym samym zakładzie ubezpieczeń, czy innym. Bilans powinien wyjść na zero. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo.

**Przedstawiciel Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Maciej Czaplinski:**

Nazywam się Maciej Czaplinski, reprezentuję Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Chciałbym się również odnieść do dwóch pierwszych uwag zgłoszonych przez PIU. Przede wszystkim, tak jak mówili przedstawiciele Ministerstwa Finansów, w projektowanej ustawie chodziło przede wszystkim o to, żeby zlikwidować problem podwójnego ubezpieczenia. Jeżeli więc mamy go zlikwidować, to trzeba go zlikwidować w całości. To nie jest niewyobrażalne, że zawiadomienie o tym, iż umowa się przedłuży, dojdzie do konsumenta na przykład po dniu, w którym ta umowa się przedłuży automatycznie. Poczta nie zawsze działa tak jak powinna. Poza tym wyjeżdżamy na urlopy, są różne inne sytuacje. Umowa przedłużyłaby się automatycznie i w tym momencie, często bez swojej winy, konsument zostałby z dwiema umowami i nie mógłby wypowiedzieć żadnej; mówię o sytuacji, kiedy te umowy się nie pokrywają.

Jeżeli zaś chodzi o migrację, o ten argument PIU, to proszę państwa, moim zdaniem migracja na wolnym rynku, czyli zmiana usługodawcy, nie jest niczym złym. Wręcz przeciwnie, może być korzystna dla konsumenta. Dlaczego nie pozwolić mu wybrać? Możliwość wypowiedzenia umowy, która została przedłużona automatycznie, nie będzie przyczyną migracji, nie spowoduje powiększenia tych migracji, zmian usługodawców, a tylko pozwoli usankcjonować odstąpienie czy po prostu rozwiązanie sytuacji, w której konsument stał się stroną umowy bez swojej woli.

Jeżeli chodzi o argument dotyczący zniesienia szybkiej ścieżki likwidacji szkód i w ogóle zakłócenia procesu likwidacji, to proszę państwa, proszę sobie wyobrazić, do kogo konsument zgłosi ewentualną szkodę. Czy przede wszystkim do zakładu ubezpieczeń, z którym zawarł dobrowolnie umowę, czy też do jakiegoś innego zakładu, z którym ta umowa się automatycznie przedłużyła? Jestem przekonany, że zgłasza do tego, z którym świadomie zawarł umowę. A nawet jeśli nie, to, no cóż, uważam, że zakład ubezpieczeń ma obowiązek działać w dobrej wierze. Jeżeli dotrze do niego wysłane przez konsumenta w terminie oświadczenie o odstąpieniu czy o rozwiązaniu tej umowy, to tym lepiej dla zakładu ubezpieczeń.

Ostatnia uwaga dotyczy drugiej propozycji PIU. Nie wiem, czy to jest niesprawiedliwe albo niesłuszne rozwiązanie, ale nie miały takiej wątpliwości sądy, które

w przypadku ubezpieczeń dobrowolnych wielokrotnie orzekały, że brak proporcjonalnego zwrotu składki za niewykorzystany okres ochrony jest niedozwoloną klauzulą umowną. Skoro więc jest niedozwoloną klauzulą umowną we wszystkich pozostałych rodzajach ubezpieczeń, to dlaczego mielibyśmy uznać, że jest słuszny i sprawiedliwy w przypadku ubezpieczeń komunikacyjnych? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo za te uwagi.

Czy są inne głosy? Czy są propozycje poprawek, uwagi ze strony senatorów? Jeszcze pan się zgłasza, proszę bardzo.

**Przedstawiciel Polskiego Biura Ubezpieczeń Komunikacyjnych
Michał Szyszko:**

Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.

Jeżeli chodzi o poprawki zgłoszone przez stronę społeczną, to bardzo chciałbym prosić Wysoką Komisję o zwrócenie uwagi na pismo Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych odnośnie do art. 2 dotyczącego zmian w art. 129 ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Jest to przepis, który w swojej wymowie niejako powieli dotychczasowe brzmienie ustawy – Prawo o ruchu drogowym, wymieniając państwa, w których posiadacze pojazdów mają być zwolnieni z kontroli ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej podczas pobytu na terytorium Polski. Otóż stworzenie w ustawie – Prawo o ruchu drogowym katalogu państw, w których posiadacze pojazdów są zwolnieni na terytorium Polski z kontroli, jeśli chodzi o spełnienie obowiązku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, jest naszym zdaniem błędem. Przede wszystkim, nie jest spójne z przepisami procedowanej dzisiaj ustawy, jak również jest, może nie tyle sprzeczne, ile niespójne z decyzjami Komisji Europejskiej, która ogłasza co pewien czas zwolnienie pojazdów z niektórych państw od kontroli w zakresie ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej. W tej chwili jest sprzeczność, jeżeli chodzi o zgodność z decyzjami Komisji Europejskiej, dlatego że z naszego prawa o ruchu drogowym wynika, iż na przykład posiadacze pojazdów zarejestrowanych w Szwajcarii powinni być... przepraszam, Chorwacji i Andorze, powinni być kontrolowani w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zgodnie zaś z decyzjami Komisji Europejskiej wskazanymi w naszym piśmie nie powinno się przeprowadzać takich kontroli. W związku z tym, mimo że pod względem zgodności z prawem europejskim opinia jest pozytywna, to efekty istnienia dotychczasowych przepisów, jak również projektowanego zapisu prawa o ruchu drogowym będą powodowały sytuacje sprzeczne z decyzjami Komisji Europejskiej. Bardzo prosimy o zwrócenie uwagi na ten problem. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy pan dyrektor Biura Legislacyjnego miał okazję zapoznać się z tą uwagą?

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Żeby ją ocenić, to muszę ją teraz przeanalizować, proszę więc o chwilę.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Ministrze, Panie Naczelniku, bardzo proszę.

**Naczelnik Wydziału Ubezpieczeń Obowiązkowych i Systemu Emerytalnego
w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów Jacek Zieliński:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Jak stwierdził przedstawiciel Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zmiana dokonana w art. 2 pkt 2 ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wprowadzająca zmianę do ustawy – Prawo o ruchu drogowym jest jedynie zmianą techniczną, polegającą na zastąpieniu wyrazów „dokumentu stwierdzającego o zawarciu umowy ubezpieczenia” sformułowaniem „dokumentu potwierdzającego o zawarciu umowy ubezpieczenia”. Odpowiednie decyzje Komisji Europejskiej w odniesieniu do Chorwacji i Andory były wydane w 2003 i 2006 r. Od tamtej pory nie mamy informacji o tym, że przepisy, które obowiązują de facto już od kilku lat, są sprzeczne z tymi decyzjami. Ponadto na potrzeby Komisji Finansów Publicznych minister spraw zagranicznych wyraził w piśmie z dnia 13 lipca 2011 r. – ustosunkowując się do takich samych uwag Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zgłoszonych do Komisji Finansów Publicznych – swoje stanowisko, którego część pozwole sobie zacytować. „Zgodnie z odpowiednimi przepisami traktatowymi obowiązującymi w momencie wydania tych decyzji – czyli w 2003 i 2006 r. – jak i w chwili obecnej, na podstawie traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, decyzje, w przeciwieństwie do dyrektyw, nie są aktami prawa Unii Europejskiej bezwzględnie wymagającymi implementacji do krajowego porządku prawnego. Jeżeli decyzje zawierają normy niewymagające doprecyzowania w prawie krajowym lub przyjęcia środków wykonawczych, to są bezpośrednio skuteczne w porządku prawnym państwa członkowskiego. Taki właśnie charakter mają w mojej opinii przywołane przez PBUK decyzje w sprawie pojazdów zarejestrowanych w Andorze i Chorwacji. Zawierają bowiem jasny i bezwarunkowy obowiązek, odnośnie do organów państwa członkowskiego, powstrzymywania się od dokonywania kontroli ubezpieczeń OC posiadaczy tych pojazdów. W konsekwencji decyzje te znajdują bezpośrednio zastosowanie w polskim porządku prawnym. Podtrzymuję zatem wyrażaną wcześniej opinię o zgodności przedmiotowego projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej”. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Panie Dyrektorze?

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Tak jak państwo stwierdzili, poprawka ma charakter wyłącznie techniczny, ponieważ wprowadza pojęcie dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu. Poza tym, jak powiedział pan dyrektor, decyzje obowiązują wprost i wobec tego będą miały zastosowanie. I to do państwa senatorów należy decyzja, czy powinniśmy to wprowadzać, czy nie. Trudno mi odnieść się na przykład do opinii o zgodności z prawem Unii Europejskiej. Jeżeli jest taka opinia i system prawny, a te decyzje – tak jak rozporządzenia – należą również do polskiego systemu prawnego, to system prawny czytamy jako całość, czyli są to wszystkie przepisy dotyczące danej materii. Nie wiem, czy istnieje potrzeba wprowadzania tego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Coś jeszcze?

**Przedstawiciel Polskiego Biura Ubezpieczeń Komunikacyjnych
Michał Szyszko:**

Panie Przewodniczący, chciałbym się do tego odnieść. Wspominałem o tym, że mamy pozytywną opinię co do zgodności z prawem europejskim. Prosiłbym po prostu, z przyczyn ściśle porządkowych, o zwrócenie uwagi na to, że wprowadzając proponowany zapis do prawa o ruchu drogowym powodujemy sytuację sprzeczną z decyzjami. Otóż z wprowadzonego do ustawy – Prawo o ruchu drogowym zapisu wynika, że posiadacze pojazdów zarejestrowanych w Chorwacji i w Andorze podlegają kontroli w zakresie spełnienia obowiązku ubezpieczenia. Zatem jest to sprzeczne z decyzją Komisji Europejskiej. Po co mamy wprowadzać taki przepis? Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo. Myślę, że...
Proszę bardzo, Panie Dyrektorze.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Musimy to ocenić ze względu na system prawa. Nie wprowadzamy tej normy. Ta norma już jest, obowiązuje, my nie wprowadzamy nowej normy. Decyzje Komisji Europejskiej też już u nas obowiązują, w obecnym stanie prawnym. My nie wprowadzamy nowej normy do systemu.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Czy są propozycje poprawek, uwagi ze strony senatorów? Nie.

W związku z tym zgłaszam wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Z kolei na posiedzeniu plenarnym zgłosilibyśmy tę poprawkę dotyczącą terminu wejścia w życie. Proszę pana dyrektora, a także Ministerstwo Finansów o doprecyzowanie tego najlepszego terminu wejścia w życie tej ustawy, tak aby nie budziło to kontrowersji. Jeżeli pojawią się lub zostaną doprecyzowane i przedyskutowane jeszcze inne poprawki, także te zgłoszone przez innych partnerów, to ewentualnie moglibyśmy je zgłosić na posiedzeniu plenarnym, tak aby ostateczny kształt tej ustawy był dobry. Prawdopodobnie będziemy rozpatrywali tę ustawę na tym posiedzeniu Senatu, nawet na pewno, jak mówi pan marszałek. Zatem jeśli są nowe i lepsze propozycje, to proszę je przedstawić jutro, aby można było je zgłosić na posiedzeniu plenarnym. A w tej chwili stawiam wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Prawdopodobnie będziemy debatowali nad tym w czwartek, prawda?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Już jutro? Nad tym punktem? On jest przewidziany jako pierwszy?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

To jest o ubezpieczeniach...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Raczej w czwartek rano, a więc mamy trochę czasu, ale na wszelki wypadek ewentualne uwagi, propozycje proszę zgłaszać wcześniej.

Składam wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto jest za przyjęciem tego wniosku? (7)

Wszyscy są za.

W takim razie na sprawozdawcę proponuję senatora Woźniaka.

Dziękuję bardzo wszystkim tym, którzy przyszli w związku z tą ustawą.

Przechodzimy do ostatniego punktu: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o udzieleniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym; druk senacki nr 1291.

Bardzo proszę pana ministra o prezentację tej ustawy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Dominik Radziwiłł:

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Tym razem poproszę pana dyrektora Skuzę o przedstawienie tego projektu.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo, Panie Dyrektorze.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów Sebastian Skuza:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Mam zaszczyt przedstawić ustawę z dnia 15 lipca o zmianie ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym. Merytorycznie ustawa sprawdza się do poszerzenia zakresu podmiotowego i przedmiotowego, jeżeli chodzi o wsparcie niektórych instytucji finansowych w zakresie zaburzeń ich płynności.

Jeżeli chodzi o rozszerzenie podmiotowe, to wprowadzamy do ustawy – a jest to projekt rządowy, zaproponowaliśmy to i Sejm to zaakceptował – Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, która jest dystrybutorem płynności w systemie spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

Jeżeli chodzi o kwestie przedmiotowe, to dodajemy jedno narzędzie, które obecnie mogłoby być wykorzystywane tylko w odniesieniu do banków, a mianowicie gwarancje Skarbu Państwa na kredyty i emisje dłużnych papierów wartościowych przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz kasę krajową, na zasilenie systemu spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych w płynność. Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe były objęte zakresem przedmiotowym ustawy z 2009 r. o udzieleniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym. Jednak nie miały tego jednego narzędzia; podobnie jak domy maklerskie, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, towarzystwa emerytalne. Nie mogły korzystać z tego narzędzia. Dlaczego? Pierwotnie ustawodawcy chodziło o to, że kryzys w 2008 r., w 2009 r. dotyczył głównie rynku bankowego i był to trochę kryzys braku zaufania, nie było transakcji na rynku międzybankowym i to powodowało zaburzenia. Ryzyko niewypłacalności partnera powodowało problemy z płynnością. Poza tym system spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych był stosunkowo szczelny i praktycznie nie było możliwości zasilania zewnętrznego. Pragnę podkreślić, że bodajże w tamtym miesiącu weszła w życie ustawa o zmianie ustawy o obligacjach, która umożliwia spółdzielczym kasom oszczędnościowo-kredytowym i kasie krajowej emisję obligacji. Powód jest ten sam.

Jeżeli chodzi o kwestie pomocy publicznej, to pragnę poinformować, że 28 czerwca Komisja Europejska notyfikowała ten projekt. Zgodziła się zarówno na przedłużenie programów pomocowych, które obowiązują w zakresie płynności rekapitalizacji, jak i przychyliła się do prośby strony polskiej o rozszerzenie programu pomocowego o problematykę gwarancji Skarbu Państwa dla systemu spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych oraz rozszerzenia podmiotowego o kasę krajową. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Panie Dyrektorze?

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag do tej ustawy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Otwieram dyskusję.
Proszę bardzo, Panowie Senatorowie. Czy są uwagi do tej ustawy?
Pan Przewodniczący, proszę bardzo.

Senator Grzegorz Czelej:

Może to nie tyle pytanie, ile taka mała dygresja. Jeśli chodzi o zmiany legislacyjne dotyczących SKOK, to krok po kroku idziemy w kierunku zbliżenia ich do banków. Nieco z uśmiechem zapytam, czy nie lepiej w ogóle przekształcić je w banki i rozwiązać ten problem zmian legislacyjnych. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo za tę uwagę.

Bardzo proszę, pan minister czy pan dyrektor?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów Sebastian Skuza:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Ustawa o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych została przyjęta przez Sejm. W tej chwili jest przedmiotem dyskusji w Trybunale Konstytucyjnym. Powiem zaś, że w pierwotnym założeniu tego projektu były nawet takie propozycje, że spółdzielcze kasy oszczędnościowe mogą być przekształcone w banki, a niektóre nawet muszą, jak suma bilansowa bądź fundusze własne będą powyżej 10 milionów euro; wtedy obowiązkowo miałyby się przekształcać w banki spółdzielcze. Niemniej podczas konsultacji, w czasie pracy w parlamencie zostało to skrytykowane pod względem wyboru zasad prowadzenia działalności gospodarczej i nie uwzględniono tego na dalszym etapie prac. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo za to wyjaśnienie. Myślę, że dobrze postępujemy w tej sprawie. Krok po kroku dajemy kolejne uprawnienia spółdzielczym kasom oszczędnościowym, doceniając także to wszystko, co robią dobrego na rynku finansowym, ale przecież to jest w sumie młody podmiot, ciągle budujący swoją tożsamość na rynku finansowym. Myślę więc, że wszystkie te zaproponowane rozwiązania służą rozwojowi tej spółdzielczej bankowości i sektorowi spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe nie były zainteresowane, żeby automatycznie przekształcać się w banki, myślę więc, że mają prawo pozostać takimi podmiotami, jakimi chcą. Rzeczywiście, jak ta ustawa wejdzie w życie, to dokona dość istotnych zmian, szczególnie związanych z nadzorem nad spółdzielczymi kasami oszczędnościowo-kredytowymi. Wówczas pewnie pojawią się nowe pomysły, jak zorganizować kasy, tak aby jeszcze lepiej służyły swoim członkom i klientom.

Skoro nie ma innych uwag – a rozumiem, że nie ma – to wnoszę o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto jest za przyjęciem ustawy bez poprawek? (7)

Nikt nie jest przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu.

Zatem ustawa otrzymała poparcie naszej komisji.

W związku z tym proszę, aby sprawozdawcą tej ustawy był pan senator Czelej; przedstawił ją Wysokiej Izbie i rekomendował, aby Wysoka Izba przyjęła ustawę bez poprawek.

(Senator Grzegorz Czelej: Z przyjemnością.)

Dziękuję bardzo.

W ten sposób wyczerpaliśmy porządek dzisiejszego posiedzenia, ale jutro spotykamy się prawdopodobnie około godziny dwudziestej w sprawie ustawy o usługach płatniczych, tak? I w związku z tym proszę Biuro Legislacyjne oraz Ministerstwo Finansów, aby dopracowały uwagi dotyczące tej ustawy, której dzisiaj nie byliśmy w stanie w całości przeprowadzić.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Jest też prośba do pana ministra finansów dotycząca tych wszystkich opłat, o których tutaj mówiliśmy i które były przedmiotem zapytań jednego z senatorów. Chodzi o przygotowanie takiej informacji, żeby łatwiej można było procedować.

Dziękuję ministrowi i wszystkim gościom, którzy dotrwali do końca. Dziękuję senatorom za obecność na posiedzeniu.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zamykam posiedzenie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

(Koniec posiedzenia o godzinie 17 minut 50)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 3 egz.

ISSN 1643-2851